గుండమ్మ కూతుళ్ల కథ

శ్రీ చక్రపాణి

పురజనుల కోరికమీద, రామభద్రయ్యగారు కొడుకుల చేత సత్యనారాయణ వ్రతం, బీదలకు అన్నదానం చేయించ నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆ ప్రకారం ఆహ్వాన పత్రాలు అచ్చు వేయించి, బంధుమిత్రులకు పంపటం జరిగింది.

గుండమ్మ కొడుకు ప్రభాకర్ ఆహ్వానం అందుకుని బయలుదేరబోతుండగా గంటయ్య తనకూ ఆహ్వానం వచ్చిందనీ, (రాకపోయినా) 'ఒక్కణ్ణే ఏం పోను' అని ఆలోచిస్తున్నాననీ, 'సరే, మీరు బయలుదేరుతున్నారు గాబట్టి, మీకు తోడు నేనూ వస్తా' నని ప్రభాకర్ పెట్టే, బెడ్డూ తీసుకుని బయలుదేరాడు.

* * * *

రామభద్రయ్యగారి ఇంట్లో గుండమ్మ సత్యనారాయణ వ్రత సన్నాహాలన్నీ నెత్తిన వేసుకుని అల్లుళ్ల దగ్గరనుంచి కూతుళ్ల వరకూ అదుపు చేస్తూ, పనివాళ్లని ఆజ్ఞాపిస్తూ, వెనకటిలాగే పెత్తనం చలాయిస్తూ ఉంది. ఈ పద్ధతి చిన్న కూతురు సరోజకు నచ్చలేదు. "అసలు నువ్వెందు కింత పూసుకుంటావు' తో మొదలుపెట్టి—'సొంత యింట్లో సాగక, పరాయి యింట్లో చెలాయిస్తుంది పెత్తనం' అనే దాకా తల్లిని సూటీ పోటీగా అన్నది. గుండమ్మ చిన్న కూతురు జోలికి ఆట్టే పోకుండా, చూచీ చూడనట్టు వదిలి, పెద్దకూతురు ఇంటికొచ్చిన చుట్ట పక్కాలు మాత్రం తన ప్రాముఖ్యతని గ్రహించే విధంగా ప్రవర్తించి, సత్యనారాయణవ్రతం, అన్నదానం వగైరాలు నిర్విఘ్నంగా నెరవేర్చింది.

* * * *

వచ్చిన చుట్టలు ఒక్కొక్కళ్లే వెళ్లిపొయ్యారు. గంటయ్య మాత్రం కదలలేదు.

ప్రభాకర్, పద్మ అందరివద్ద సెలవు తీసుకుని ప్రయాణమై, అమ్మదగ్గర కొచ్చి 'అమ్మా ! రా, మనింటికి పోదాం' అని పిలిస్తే గుండమ్మ 'నేను రాను, నా కిక్కడే బాగుంది' అంటుంది. చిన్నకూతురు అందుకుని 'అవును' ఎందు కొస్తుందీ అక్క డెవరున్నారు—చలాయించడానికి పెత్తనం ?' అని పుటుక్కున అన్నది. పెద్దకూతురు లక్ష్మి 'అవేం మాటలే' అని చెల్లెల్ని వారించగా—సరోజ 'నీకు తెలీదు నువ్వూరుకో అక్కా ! ఇంకా మనం చిన్నపిల్లలమనే అనుకుంటూఉంది. మనం ఏమి తినాలో, ఏం కట్టుకోవాలో, అన్నింటికీ ఈమే చెప్పాలి. ఎన్నాళ్లీ నస !' అని కుండ పగలగొట్టినట్టు అనేసింది. దాంతో గుండమ్మ సంగతంతా గ్రహించుకుని, మూటా ముల్లె కట్టుకుని, పెద్ద కూతురు వద్దన్నా వినిపించుకోకుండా కొడుకు కోడలితో బయలుదేరింది. క్రింద అల్లుళ్లకీ, రామభద్రయ్యగారికీ నమస్కారాలు చెప్పి, అల్లుళ్లు ఎంత బతిమాలినా వినకుండా వెళ్లిపోయింది.

తరువాత రామభద్రయ్యగారు అంతా విచారించి సంగతి తెలుసుకున్నాడు. కాని యీ విషయంలో కొడుకులు భార్యల వైపే మొగ్గటం చూచి—"భార్యలమీద ప్రేమ ఉండవలసిందే గాని, వాళ్లను తగు స్థానంలోనే ఉంచాలి. నెత్తి నెక్కించుకోగూడదు' అని పరోక్షంగా హెచ్చరించి, తను మకాం తోట బంగళాలోకి మార్చడానికి నిశ్చయించుకున్నానని చెబుతాడు.

కొడుకులు దీనికి ఒప్పుకోరు. కాని, రామభద్రయ్య ప్రపంచధర్మం చెబుతాడు. ఎదిగిన కొడుకులు చీటికి మాటికి సలహాలు అడగడం, తండ్రి చెప్పడం అంత మంచిదిగాదని, అయినా చిక్కు సమస్య లేమైనా వస్తే, తనని సంప్రదించవచ్చు" ననీ వాళ్లని వప్పించి, మకాం తోట బంగళాకి మారుస్తాడు.

* * * *

గుండమ్మ ఇంటి ముఖద్వారంమీద 'నాట్య భారతి' బోర్డు వెలిసింది. ఇంట్లో భూపతి ఆధ్వర్యంక్రింద—తబలా వాయిద్యాలూ, నాట్యాలు జరుగుతున్నయ్. కొందరు నాట్యకత్తెలు శిక్షణ పొందుతున్నారు. ఇదంతా పద్మకు మొదట్లో యిష్టం లేకపోయినా,—'భారతదేశంలో పెళ్లిళ్లవల్ల కళామతల్లికి ఎంతో అపచారం జరుగుతోందనీ, 'నీలాంటి కళా తపస్వినుల కళా కౌశలం వివాహానికి ఆహుతి అయిపోగూడదనీ'

ప్రభాకర్ భార్యకు నచ్చజెప్పి, నాట్యకళను ఉద్ధరించడానికి కంకణం కట్టుకున్నాడు.

గుండమ్మ—కోరలు తీసిన పాములాగ — మామూలు పెరటి యింట్లో పడి ఉంటున్నది!

* * * *

గంటయ్య ఇంట్లోనే తిష్టవేసి, ఇంటికి చిచ్చు పెట్టాడు. ఎలాగంటే ఒకనాడు సరోజని డబ్బు అడిగాడు. 'నా దగ్గర లేదు. అక్కని అడగమంది. గంటయ్య నొచ్చుకుని 'అయ్యో! ఒకనాడు నీ చేతిమీదుగా ఎంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టినదానివి! యీనాటికి—ఒక్క రూపాయి కోసం, అక్కని—ఆనాడు నీ చేతికింద బతికిన అక్కని—అడుక్కోవలసి వచ్చిందే'' అని మొసలి కన్నీళ్లతో సానుభూతి చూపాడు. సరోజకి ఒక్కసారిగా పాత జీవితమంతా జ్ఞాపకం వస్తుంది. (Flash Back) అవును! గంటయ్య చెప్పింది ఆమెకి యదార్థం గానే కనిపించింది.

ఆ రాత్రి భర్తని 500 రూపాయలు కావాలని అడిగింది. 'ఎందుకు ?' అన్నాడు భర్త.

''ఎందుకో! అవన్నీ చెప్పాలా ? నా చేతిలో ఆమాత్రం డబ్బు ఉండగూడదా ?' అన్నది సరోజ. ''అయితే—మీ అక్కెగా! అడుగు'' అని నవ్వి ఊరుకున్నాడు. సరోజ యిక మాట్లాడలేదు. ఆరాత్రి గోడవైపుకి తిరిగి పండుకుంది.

రాజా సంగతి గ్రహించాడు. మరునాడు అన్నని డబ్బు అడిగాడు. 'ఎందుకు ?' అన్నాడు అన్న. రాజాకి నవ్వు వచ్చింది. 'ఎందుకు నవ్వుతావు' అని అడిగాడు అంజి. రాజా చెప్పాడు. అన్న లక్ష్మిని పిలిచి, 500 కావాలన్నాడు. 'ఎందుకు ?' అన్నది లక్ష్మి. అన్నదమ్ము లిద్దరూ ఒకళ్ల మొఖం ఒకళ్లు చూచుకుని నవ్వారు. లక్ష్మికి ఏమీ అర్థంకాక, వెళ్లి డబ్బు తీసుకొస్తుంది. తమ్ముడికి ఇవ్వమంటాడు. ఎందు కన్నట్టు చూస్తుంది లక్ష్మి. రాజా అర్థం చేసుకుని, సంగతి చెబుతాడు.

లక్ష్మి చెల్లెలి దగ్గరికి పోయి, 'నీకు డబ్బు కావలిస్తే —నన్ను అడగకూడదా ? ఈ భాగ్యానికి మొగవాళ్లదాకా పోవాలా ?' అంటుంది.

ఏం పోతే ? ఇందులో రహస్యం ఏముంది ? నా మొగుణ్ణి నేను డబ్బు అడగడం తప్పా ?' అంటుంది సరోజ.

లక్ష్మి అర్థం చేసుకుంది. తాళాలు యిచ్చేద్దా మన్నంత వరకూ వస్తుంది. గాని మళ్లీ తమాయించుకుని—ఆరాత్రి భర్తకి జరిగిందంతా చెబుతుంది.

మరునాడు అన్న తమ్ముడికి జరిగింది చెబుతాడు.

సరోజది ఖర్చుచేసే చెయ్యి. పైగా పల్లెటూళ్లో తోచదు. కొన్నాళ్లపాటు తమ్ముడు మరదలితో—శృంగార యాత్ర చేసి వస్తే బాగుంటుందని సలహా యిస్తాడు.

బాగానే ఉందని రాజా గూడ ఒప్పుకుంటాడు.

రాజా సరోజల శృంగారయాత్ర ప్రారంభమైంది.

మహాబలిపురంలో మొదలుపెట్టి—ఊటీ, బృందావన గార్డెన్సు మొదలైన దక్షిణాది టూరిస్టు కేంద్రాలు సందర్శించి, ఉత్తరాది యాత్రలకు బయలుదేరుతూ, ఢిల్లీలో అశోక్ హెటలుకు 500 రూపాయలు పంపమని అన్నకు టెలిగ్రాం యిచ్చాడు. దంపతులు ఢిల్లీ చేరేసరికి మని యార్డరు సిద్ధంగా ఉంది. డబ్బు పుచ్చుకుని, ఢిల్లీలో ఎర్రకోట, ఆగ్రాలో టాజ్ మహలూ మొదలైన పాత ప్రదేశాలు, భాక్రా నంగల్ డామూ, చండీఘర్ రాజభవన్ మొదలైన ఆధునిక కట్టడాలూ సందర్శించి—(ప్రొడ్యూసరు యింత డబ్బు ఖర్చు పెట్టలేకపోతే, కొన్ని మానుకోవచ్చు) కాశ్మీరు చేరుకున్నారు.

కాశ్మీరులో ఒక బోటు అద్దెకు తీసుకుని, ద్వంద్వ గీతాలు పాడుకుంటూ, మూడు మాసాలు మూడు రోజుల్లాగ వెళ్లబుచ్చారు. ఇంటికి ఉత్తరాలు రాస్తూనే ఉన్నారు—డబ్బుకోసం! నాలుగోసారిగా డబ్బు పంపుతూ, అన్న 'మరదలుపిల్ల చెయ్యి కొంచెం ఎత్తుబారిందనీ, ఖర్చు విషయంలో అదుపుచేస్తే బాగుంటుం' దనీ తమ్ముణ్ణి మందలించాడు.

ఆ ఉత్తరం సరోజ చదివి మండిపోయింది. అక్కకి ఉత్తరం రాస్తూ—బావగారి విషయం ప్రస్తావించి—'మేం మా డబ్బు ఖర్చుపెట్టుకుంటున్నాం. మాకు పంపిన డబ్బంతా మా పేరనే ఖర్చు రాసి, మా వాటాలో తీసుకోవచ్చు' ననీ 'యిలాంటి చిన్న విషయాలలో—పొదుపు ఉద్యమం మీద బావగారు ఉపదేశించడం బాగలేద' నీ ఎత్తి పొడిచింది.

లక్ష్మి ఉత్తరం భర్తకి చూపి, 'మీ కెందుకు వాళ్ల గొడవలు! ఊరుకోగూడదా!' అని సలహా యిచ్చింది. అంజి భార్య సలహా పాటించలేదు. తమ్ముడికి ఉత్తరం రాశాడు—''మరదలుపిల్ల చాటుగా నీకు రాసిన ఉత్తరాలు చదువుతున్న'' దనీ, 'ఒకరి ఉత్తరాలు ఒకరు చదవడం మంచిది కాద' నీ. భార్యకు అంత చనువివ్వడం బాగలే'దనీ, హెచ్చరించాడు. సరోజ ఆ ఉత్తరం గూడ చదివి, అక్కకి యిలా రాసింది. ''తమ భార్యాభర్తల మధ్య రహస్యాలేమీ లేవనీ, తమ శరీరాలు వేరైనా, ఆత్మలు ఒకటేననీ, ఒకరి హృదయాలు ఒకరికి విప్పిన పుస్తకాలనీ, యీ ప్రపంచంలో ఏ అభివృద్ధి నిరోధక

శక్తి తమని విడదీయలేదనీ,''—ఈ ధోరణిలో నడిచింది ఉత్తరం!

అంజి మరదలి ఆవేశాన్ని గ్రహించాడు. తమ్ముడికి ఒక్క ముక్కలో ఉత్తరం రాశాడు. ''ఇకనుంచి డబ్బు పంపడానికి వీలులేదు'' అని. సరోజ ఉత్తరం చదివి, భర్తచేతి కిచ్చింది. 'ఇక్కడ అప్పులు తీర్చి, ఇంటికి పోవడానికి డబ్బు లేదు' అన్నాడు భర్త. (రాజా హృదయమైతే విప్పాడు గాని—భార్య ముందు మనీపర్సు విప్పలేదు) సరోజ చాల ఆందోళన పడింది. ఈలోపల—'నాట్య భారతి' డ్యాన్సు ట్రూపుతో—ప్రభాకర్ కాశ్మీర్ వచ్చాడు. అతని దగ్గర చేబదులు తీసుకుని, యిద్దరూ యింటికి ప్రయాణ మైనారు.

వి। శాంతి

గంటయ్య తోటబంగళాలో రామచంద్రయ్యకు తోడుగా, ఆయన్ని వినోదపరుస్తూ ఉండిపోయాడు. ఫ్రీగా దొరికిన ఆవుపాలూ, కోడిగుడ్లతో కొంచెం ఒళ్ళు కూడా చేశాడు.

గంటయ్య పెట్టిన చిచ్చు రగిలి మండుతున్నదని అతనికి తెలియదు.

రాజా సరోజలు ఇంటి కొచ్చేశారు.

చిన్న చిన్న విషయాల దగ్గర నుంచి అక్క చెల్లెళ్ల మధ్య—నువ్వా—నేనా అని తగాదాలు పెరిగిపోతున్నయ్. లక్ష్మికి విసుగెత్తి తాళాలు భర్త కిస్తుంది. భర్త తనకూ అక్కరలేదని—'నీ కిచ్చినవాళ్లకే యిచ్చుకో' మంటాడు.

లక్ష్మి మామగారి దగ్గరికి పోయి, విషయమంతా చెప్పి, తను యీ బాధ్యత నిర్వహించలేనని తాళం చెవులు యివ్వబోతుంది. రామభద్రయ్య తీసుకోడు. తను లక్ష్మిని ఎంతో సమర్థత గలదని ఊహించి యీ యింటి కోడలుగా తెచ్చుకున్నాననీ, తన ఊహ యిలా తల్లక్రిందు లవడం నమ్మలేకుండా ఉన్నాననీ, ఏమైనా యీ సంసార పంకంలో తాను మళ్లీ ఇరుక్కోదల్చుకోలేదనీ, లక్ష్మినే యింకోసారి ప్రయత్నించి చూడమనీ, రామభద్రయ్య బ్రతిమాలతాడు. లక్ష్మి సరే నంటుంది.

లక్ష్మి ఇంటి కొచ్చేసరికి, ఇనప్పెట్టె తాళంమీద ఇంకో తాళం పడిఉంది. రాజా సరోజని గట్టిగా మందలించబోతాడు. సరోజ నిరాహార వ్రతం ప్రారంభిస్తుంది.

పరిస్థితులు చూచి, అన్నదమ్ములు వేర్లు పడడమే మంచిదని నిర్ణయించుకుంటారు.

పంపకాలు జరుగుతయ్. వేరు వంటలు ప్రారంభమవుతయ్ !

గంటయ్యకి మళ్లీ చేతినిండా పని దొరుకుతుంది. రామభద్రయ్య సేవ వదిలి, రాజా భాగం వ్యవసాయం చేయించడం మొదలుపెడతాడు. గట్ల దగ్గఱ పాలేళ్లతో ప్రారంభమైన తగవులు, పైదాకా పాకినై. ఊళ్లో న్యాయం పెద్దవాడి తరపునే ఉన్నదనీ, గంటయ్యే కలహాలు పెంచుతున్నాడనీ, చెప్పుకుంటారు.

రాజా యిప్పుడు తలకిందనే పిస్తోలు పెట్టుకుని పండుకుంటున్నాడు. రాత్రి నిద్రలో—''అన్నో తనో—ఎవరో ఒకరు ఏరిరిపోవలసిందేనని, లేకపోతే ఈ తగవు చల్లార'' దని ఒకటి రెండు సార్లు కలవరించాడు. సరోజ విని భయపడింది. పిస్తోలు తీసి దాచింది. రాజా బలవంతాన మళ్లీ లాక్కున్నాడు.

అంజి ఊళ్లో లేడు, చెబుదామంటే ! గ్రామాంతరం వెళ్లాడు. రెండు మూడు రోజుల్లో వస్తాడు.

వచ్చే దోవలో కాపలా వేసి, కాలుస్తానని రాజా సరోజతో చెప్పాడు. సరోజ భయపడింది. వెళ్లి అక్కకు చెప్పి, ఏడుస్తుంది. బావని కనబడకుండా చెయ్యమనీ, రామభద్రయ్యగారితో చెప్పి, ఈ తగూలు ఎలాగైనా సర్దుబాటు చెయ్యమనీ బ్రతిమాలుతుంది.

ఇద్దరూ రామభద్రయ్యగారి దగ్గరకు వెళతారు.

రామభద్రయ్య అంతా వింటాడు. విని—'ఏనాడు భాగాలు పంచుకున్నారో, ఆనాటినుంచి వాళ్ల తన కొడుకులే కాదనీ, వాళ్ళు ఏమైపోయినా తనకు విచారం లే''దనీ చెబుతాడు. సరోజ తప్పు తనదేనని ఒప్పుకుని, ఎట్లాగైనా యీ యాపదనుంచి తప్పించమని, కాళ్లా వేళ్లా పడుతుంది. రామభద్రయ్య వినడు.

''మీరే తెచ్చారు తగవులు. మీరే సమర్థించుకోండి'' అని చెబుతాడు. వెళ్లి తలుపు వేసుకుంటాడు.

ఇక క్లయిమాక్సు ఘట్టం!

సరోజ ఎంత చెప్పినా వినకుండ రాజా—Standard Triumph లో — 65 మైళ్ల స్పీడ్‌లో బయలుదేరుతాడు. వెంటబడి రాజాని ఆపడానికి—అక్క చెల్లెళ్ళకి కారు లేదు. గుర్రబ్బండి చేసుకుంటారు. గుర్రం కదలదు. సరోజ బండివాణ్ణి దిగమని లగాము పట్టుకుంటుంది. (ఈ మార్పు పాఠకులకు ఎబ్బెట్టుగా ఉంటుంది గాని—ప్రేక్షకులకు బాగుంటుంది) గుర్రం గూడ 59 మైళ్ల స్పీడులో పోతూ ఉంటుంది.

రాజా కారు దూసుకుపోతూ ఉంది ! గుర్రబ్బండి ఆగ మేఘాలమీద పోతోఉంది. సరోజ—కొరడా....దెబ్బ! .... కొరడా .... దెబ్బ !.......

గుర్రబ్బండి కారుని దాటగలదా ? ప్రేక్షకులు గుండె చేతబట్టుకుని, Background music వింటూ కూర్చుంటారు. కారు పోతూనే ఉంటుంది. 60, 70, 80 మైళ్ల Speed !

గుర్రం 59, 49, 39—దిగుతూ ఉంది !

లాభంలేదు! ఈ ప్రమాదాన్ని నివారించే వీలులేదు.! దైవ యత్నం తప్పితే, మానవ ప్రయత్నం లాభంలేదని ప్రేక్షకులు నిర్ణయించుకుంటారు.

కారు పోతూనే వుంటుంది.— ఇంకా పోతుంది.— గుర్రం నురుగులు కక్కుతోంది! ఏమిటా నురుగుల్లో ఎరుపు ! ఎరుపు గాదు రక్తం.!

అక్కచెల్లెళ్లిద్దరూ—దిగి—పరుగు లంకించు కున్నారు. ప్రేక్షకులు, చూడలేక, కళ్ళు మూసుకున్నారు.

Background music వినబడుతూనే ఉంది.

70 మైళ్ల స్పీడులో పోయే కారును యీ అబలా మణులు జయించ గలరా? అని ప్రేక్షకుల ముఖంలో ఒకటే ప్రశ్న, పెద్ద ప్రశ్న!! తెరంతా ప్రశ్న!!!

ఢాం ! పెద్ద చప్పుడు ! ప్రేక్షకులు కళ్ళు తెరిచారు ! టైరు బరస్టు అయింది. రాజా దిగాడు. జాకీ తీశాడు. టైర్ మార్చాలి.

అబలలు పరుగెడుతున్నారు. దూరం దగ్గరవుతున్నది. చూపు మేరలో కారు కనిపించింది. ధర్మం జయించింది.

ఇంకోఉపద్రవం! అంజి కారు ఎదురుగా వస్తున్నది! పాపం, అంజికి యిదంతా తెలియదు.

అబలలు దగ్గరికి వచ్చేస్తున్నారు. అంజి కారువచ్చి ఆగింది. "తమ్ముడూ! టైర్ వెయ్యాలా" అని ఆప్యాయంగా దగ్గర కొచ్చాడు.

ఆడవాళ్లు "వద్దు!! వద్దు! చంపేస్తాడు" అని అంజికి అడ్డం పోతారు. అంజికి ఏమీ అర్థంకాదు. Back ground music రొదలో— నిజానికి— యీ మాటలు వినపడవు. రాజా పిస్తోలు తీస్తాడు! అంజి గ్రహించుకుంటాడు!! రొమ్మిచ్చి "తమ్ముడు చేతిలో చావడంకంటే స్వర్గమే లేదని", యీ బలితో నైనా కుటుంబ కలహాలు తీరితే, తాను సంతోషిస్తాననీ— అంటాడు.

మూలశంకకు
త్వరగా నమ్మకమైన
హెడెన్‌సాతో
చికిత్సను పొందండి
-శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

సహించలేని బాధ ఉందా! తీవ్రంగా దురద వుందా? మంటతో నెత్తురు పడుతుందా? అమోఘమైన చికిత్స ఎంతమాత్రము కాలయాపన చేయవద్దు! ఉపేక్షిస్తే తీవ్రమైన పరిస్థితులకు దారితీసి- శస్త్ర చికిత్స తప్పనిసరి ఔతుంది. సకాలంలో హెడెన్‌సాతో ఉపశమనాన్ని పొందండి. ఇది నమ్మకమైన జర్మను మూలశంక విరేపనము. 108 దేశాలలో వైద్యులందరూ శిఫారసు చేస్తున్నారు. హెడెన్‌సా శీఘ్రంగా గుణాన్నిచ్చి బాధను దురదను శమింపజేస్తుంది—విరేచనము ఎంతమాత్రము కష్టమనిపించదు. హెడెన్‌సా లోఉండే అమోఘమైన మందులు సామర్థ్యంగా గుణాన్ని కలిగించి రక్తశంకలను ముకుళింపజేసి ఆరోగ్యకరమైన టిస్యూ రంధ్రాలప్రవృద్ధికి సహకరిస్తుంది. గమనించండి. మూలశంకలకు సకాలంలో హెడెన్‌సా చికిత్సచేసుకుంటే ముమ్ముందు శస్త్ర చికిత్స అవసర ముండదు!

హెడెన్‌సాలో మత్తును కల్గించే మందులు ఏమియు లేవు.

అసలైన జర్మన్ సూత్రాలకు అనుగుణంగా ఇండియాలో వీరిచే తయారు చేయబడుచున్నది.

దిడాలర్ కంపెనీ
337, తంబుచెట్టిస్ట్రీటు మద్రాసు-1.
ప్రసిద్ధి పొందిన కెమిస్టు లందరివద్ద లభిస్తుంది.

B3-DOL-2:ATG

సరోజ అంజికి అడ్డంగా పోతూంది. 'ముందు నన్ను కాల్చి, తరువాత బావని కాల్చమంటుంది.

రాజా 'లాభంలేదం'టాడు. "నీ సౌఖ్యం కోసం నేనింత చేస్తే— నువ్వు పోయిన తరువాత— నాకిక ప్రపంచం ఏముంటుంది? సన్యసిస్తా'నని పిస్టలు పారేస్తాడు.

సరోజ నిజంగా పశ్చాత్తాప పడుతుంది. తన మూలంగా గదా, గుట్టుగా బతికిన కుటుంబం రట్టు అయిందని— చిన్న Speech యిస్తుంది. (ఆ Speech వ్రాయడం లేదు— ఎవరైనా సినిమాల్లో పెట్టుకుంటారేమోనని)

speech యిచ్చి— పిస్టలు తీసుకొని కాల్చుకుంటుంది.

లక్ష్మి కెవ్వున కేకవేసి, సరోజని చేతుల్లోకి తీసుకొని, ఏడుస్తుంది. (ఏడుపులో చిన్న పిల్లలా గుక్క పెడుతూంది.) రాజా వదినెను ఓదారుస్తాడు! ఫరవాలేదు. అంత ప్రమాదకరమైన దెబ్బకాదని మొదలుపెట్టి, చివరికి 'పిస్తోలులో గుండు లేద'ని తేల్చి పారేస్తాడు. సరోజ ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు తెరుస్తుంది.

అందరూ కలిసి, ప్లైర్ తగిలిస్తారు.

అంతా కారెక్కి quartet పాడుకుంటూ— ఇల్లు చేరుకుంటారు.

విచిత్రం! యిల్లు తాళం వేసివుంది.

ఈ సంతోష వార్త తెలిపి, తాళంచెవి తెచ్చుకోవడానికి నలుగురూ రామభద్రయ్య దగ్గరికి పోతారు.

రామ భద్రయ్య ముఖాన— కొడుకులు కోడళ్ళు కలిసి వచ్చినందుకు సంతోష చిహ్నాలు కనబడలేదు. విసుగు మాత్రమే ద్యోతక మవుతున్నది.

కొడుకులు కోడళ్లను ఆశీర్వ దించటానికి బదులు— యిలా ఆదేశించారు.

—"తండ్రి సంపాయించిన ఆస్తి తింటూ కూర్చుంటే— మీకు డబ్బు విలువ తెలియలేదు. కొట్లాడుకున్నారు. ఈ నాటి నుంచీ—నా ఆస్తిలో మీకు భాగం లేదు. చెరి వెయ్యి రూపాయలు యిస్తున్నాను— ఖర్చులకి.' వెళ్లి సంపాదించుకొని బతకండి."

డబ్బు చేతికిచ్చి, 'శుభం' అని చెప్పి, పేపరు ముఖానికి అడ్డు పెట్టుకున్నాడు.

పేపరు మీద 'శుభం' అనే అక్షరాలు— పెద్దవిగా కనిపిస్తయ్:— తెరనిండా!.
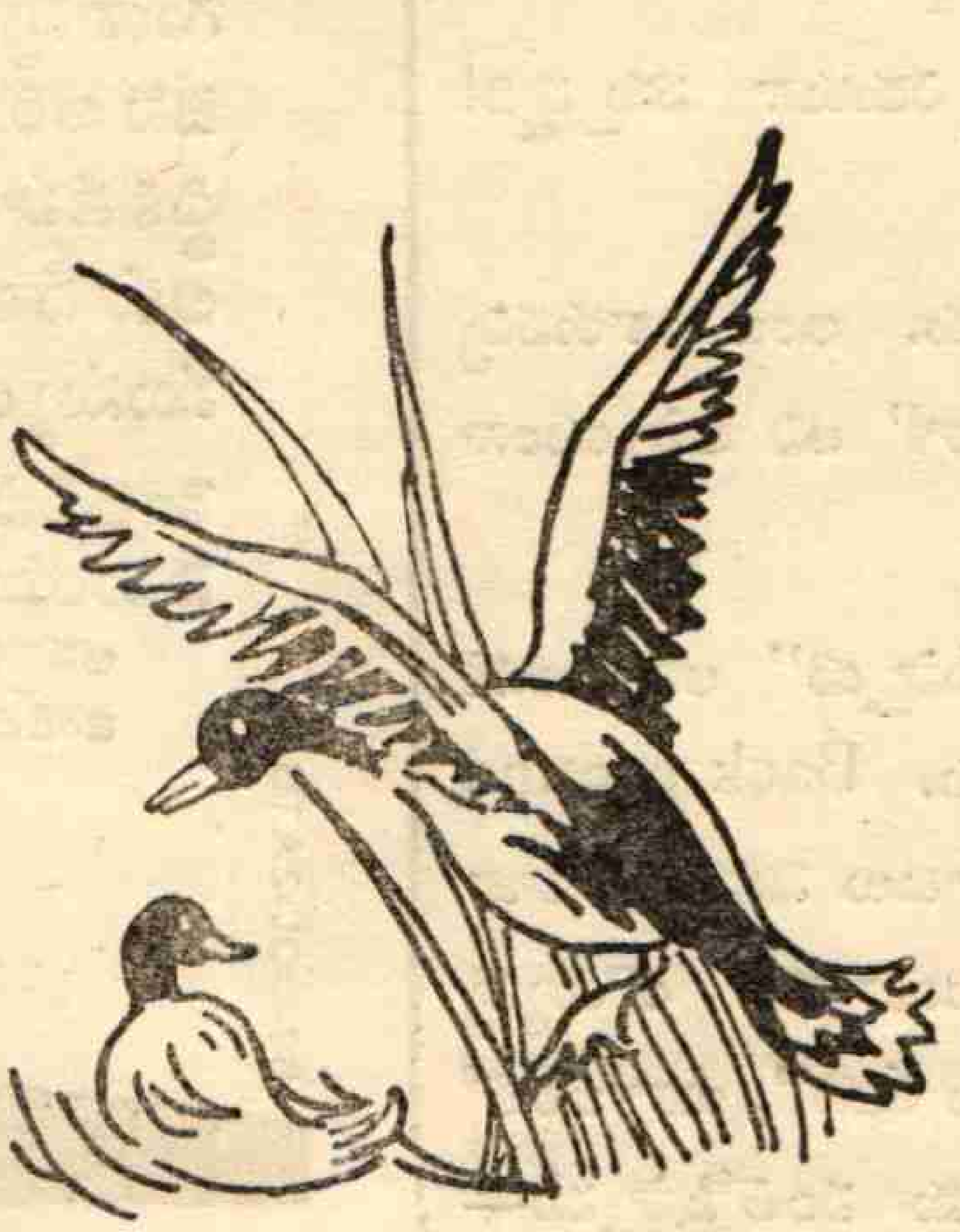
షరా:— భావం సరిగా వ్యక్తం చెయ్యటానికి, "దూసుకు పోతుంది,' 'తెరచిన పుస్తకంలాగా' 'శృంగార యాత్ర' 'అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులా' మొదలైన కొన్ని పదాలు తస్కరించ వలసి వచ్చింది. క్షమించాలి. పోతే,యిది సంగ్రహక కథ. దీనికి ట్రీట్‌మెంటూ డైలాగ్సూ రాస్తే మీరు ఆశ్చర్య పోతారు. మాట వరుసకు అక్కచెల్లెళ్లిద్దరూ భర్తలతో పందెం వేస్తారు—' మా సోదర ప్రేమ కంటే మా సోదరీ ప్రేమే గొప్పదనీ, అన్యోనమైన'దనీ. చూడండి ఈ మార్పుతో కథకు ఎంత బరువూ, సస్పెన్సు వచ్చిందో!ఇలాంటివి చాలా ఉన్నై రాయాలంటే— రాయదలచలేదు. కావాలంటే దీని తరువాయి కథ 'గుండమ్మ అల్లుళ్ల కథ'గా ఎవరైనా రాసుకోవచ్చు.